

Streszczenie rozprawy doktorskiej Kamili Zimoń pt. *Granice „prowokacji” policyjnej w świetle międzynarodowych i krajowych standardów zwalczania korupcji*

Rozprawa doktorska dotyczy jednego z rozwiązań procesowych służących ściganiu korupcji, w postaci tzw. łapówki kontrolowanej. Biorąc pod uwagę występujące trudności dowodowe pojawiające się w związku ze ściganiem i karaniem sprawców przestępstw korupcyjnych oraz dużą społeczną szkodliwość przestępczości tego rodzaju regulacje międzynarodowe, a także ustawodawstwa niektórych krajów, dopuszczają stosowanie tej formy prowokacji policyjnej w ramach specjalnych technik dochodzeniowych (śledczych). Aby jednak dowód uzyskany w wyniku takiej prowokacji mógł zostać zaliczony do materiałów postępowania karnego, zastosowanie tego środka dowodowego powinno spełniać określone warunki, które albo zostały określone wprost w prawie, albo wynikają z orzecznictwa sądów międzynarodowych lub krajowych. Niezastosowanie się do tych wymogów przez organy ścigania grozi, bowiem ryzykiem podniesienia zarzutu, że proces był nierzetelny, co może prowadzić do odrzucenia uzyskanego w ten sposób dowodu, a często nawet uniewinnienia osoby oskarżonej z braku wystarczających dowodów winy. Celem pracy jest zbiorcze przedstawienie warunków prawnych dopuszczalności stosowania tzw. prowokacji policyjnej w postaci wręczenia łapówki kontrolowanej w oparciu o analizę uregulowań prawnych oraz obowiązujących w tym zakresie wymogów i standardów międzynarodowych i krajowych, wynikających z orzecznictwa sądowego, a także ocena z tej perspektywy uregulowań polskich i praktyki ich stosowania, a także przedstawienie propozycji kierunków ewentualnych zmian.

Słowa kluczowe: korupcja, specjalne techniki dochodzeniowe, prowokacja policyjna, granice stosowania prowokacji, kontrolowane wręczenie korzyści majątkowej, prawa człowieka, prawo do rzetelnego procesu